Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
2024-2029

ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΕΓΚΡΙΘΗΚΑΝ

P10_TA(2026)0181

Ο αντίκτυπος της εφαρμογής της οδηγίας 2014/89/ΕΕ για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό στην αλιεία σε επιλεγμένες αλιευτικές ζώνες και θαλάσσιες λεκάνες

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Μαΐου 2026 σχετικά με τον αντίκτυπο της εφαρμογής της οδηγίας 2014/89/ΕΕ για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό στην αλιεία σε επιλεγμένες αλιευτικές ζώνες και θαλάσσιες λεκάνες (2024/2126(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

– έχοντας υπόψη την οδηγία 2014/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό[1] (οδηγία για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό ή οδηγία για τον ΘΧΣ),

– έχοντας υπόψη την οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική)[2],

– έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 και της

---

1 ΕΕ L 257 της 28.8.2014, σ. 135, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj.

2 ΕΕ L 164 της 25.6.2008, σ. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.

απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου[3] (κανονισμός για την Κοινή Αλιευτική Πολιτική),

– έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1139 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 2021, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας, Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1004[4],

– έχοντας υπόψη την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας[5] (οδηγία για τους οικότοπους),

– έχοντας υπόψη την οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών[6] (οδηγία για τα άγρια πτηνά),

– έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2022, για την περιγραφή της προόδου ως προς την εφαρμογή της οδηγίας 2014/89/ΕΕ περί θεσπίσεως πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό (COM(2022)0185),

– έχοντας υπόψη τη νομοθεσία της ΕΕ για την ποιότητα των υδάτων και τον έλεγχο της ρύπανσης (οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα[7], οδηγία

---

3 ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.

4 ΕΕ L 247 της 13.7.2021, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1139/oj.

5 ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.

6 ΕΕ L 20 της 26.1.2010, σ. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.

7 Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj).

2008/105/ΕΚ[8], οδηγία (ΕΕ) 2024/3019[9], οδηγία 91/676/ΕΟΚ[10], οδηγία 2005/35/ΕΚ[11], κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006[12]),

– έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 20ής Μαΐου 2020, με τίτλο «Στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030: επαναφορά της φύσης στη ζωή μας» (COM(2020)0380) και το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Ιουνίου 2021 σχετικά με την εν λόγω στρατηγική[13],

– έχοντας υπόψη τον Κώδικα Δεοντολογίας για μια Υπεύθυνη Αλιεία του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας (FAO) του 1995, και ιδίως το άρθρο 10,

---

8 Οδηγία 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 84, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/105/oj).

9 Οδηγία (ΕΕ) 2024/3019 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2024, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ L, 2024/3019, 12.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/3019/oj).

10 Οδηγία 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης (ΕΕ L 375 της 31.12.1991, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj).

11 Οδηγία 2005/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με τη ρύπανση από τα πλοία και τη θέσπιση κυρώσεων για παραβάσεις (ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2005/35/oj).

12 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396 της 30.12.2006, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj).

13 Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Ιουνίου 2021 σχετικά με τη στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030: επαναφορά της φύσης στη ζωή μας (ΕΕ C 67 της 8.2.2022, σ. 25).

– έχοντας υπόψη τις προαιρετικές κατευθυντήριες γραμμές του FAO για την εξασφάλιση μιας βιώσιμης αλιείας μικρής κλίμακας στο πλαίσιο της επισιτιστικής ασφάλειας και της εξάλειψης της φτώχειας,

– έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 5ης Ιουνίου 2025, με τίτλο «Το ευρωπαϊκό σύμφωνο για τους ωκεανούς» (COM(2025)0281),

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 7ης Ιουλίου 2021 σχετικά με τον αντίκτυπο των υπεράκτιων αιολικών πάρκων και άλλων συστημάτων παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στον τομέα της αλιείας[14],

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 6ης Οκτωβρίου 2022 σχετικά με τη δυναμική της δράσης για τους ωκεανούς: ενίσχυση της διακυβέρνησης των ωκεανών και της βιοποικιλότητας[15],

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 9ης Μαΐου 2023 σχετικά με τη συνδιαχείριση της αλιείας στην ΕΕ και τη συμβολή του αλιευτικού τομέα στην εφαρμογή μέτρων διαχείρισης[16],

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 18ης Ιανουαρίου 2024 σχετικά με την τρέχουσα κατάσταση όσον αφορά την εφαρμογή της κοινής αλιευτικής πολιτικής και τις μελλοντικές προοπτικές[17],

– έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 12ης Μαΐου 2021, με τίτλο «Στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές για μια πιο βιώσιμη και ανταγωνιστική υδατοκαλλιέργεια στην ΕΕ για την περίοδο 2021έως 2030» (COM(2021)0236),

– έχοντας υπόψη το έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής (SWD(2025)0003) που συνοδεύει το έγγραφο με τίτλο «Έκθεση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την αξιολόγηση της Επιτροπής όσον αφορά τα προγράμματα μέτρων των κρατών μελών, όπως επικαιροποιήθηκαν βάσει του άρθρου 17 της οδηγίας-πλαισίου για τη θαλάσσια στρατηγική (2008/56/ΕΚ)»,

– έχοντας υπόψη την ειδική έκθεση 25/2023 του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου με τίτλο «Πολιτική της ΕΕ για την υδατοκαλλιέργεια — Στάσιμη παραγωγή και ασαφή αποτελέσματα, παρά την αυξημένη ενωσιακή χρηματοδότηση»,

---

14 ΕΕ C 99 της 1.3.2022, σ. 88.
15 ΕΕ C 132 της 14.4.2023, σ. 106.
16 ΕΕ C, C/2023/1060, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1060/oj.
17 ΕΕ C, C/2024/5734, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5734/oj.

– έχοντας υπόψη το ενημερωτικό σημείωμα με τίτλο «Fisheries in maritime spatial planning» (Η αλιεία στον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό), το οποίο δημοσιεύθηκε από τη Γενική Διεύθυνση Υπηρεσιών Κοινοβουλευτικής Έρευνας τον Οκτώβριο του 2025,

– έχοντας υπόψη τη μελέτη με τίτλο «Implementation of the Maritime Spatial Planning Directive: Impact on fisheries in selected fishing areas and sea basins» (Εφαρμογή της οδηγίας για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό: αντίκτυπος στην αλιεία σε επιλεγμένες αλιευτικές περιοχές και θαλάσσιες λεκάνες), η οποία δημοσιεύθηκε από τη Γενική Διεύθυνση Υπηρεσιών Κοινοβουλευτικής Έρευνας τον Δεκέμβριο του 2025,

– έχοντας υπόψη το παγκόσμιο πλαίσιο για τη βιοποικιλότητα Κουνμίνγκ-Μόντρεαλ του 2022,

– έχοντας υπόψη την έκθεση της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή, του Σεπτεμβρίου 2019, με τίτλο «Ειδική έκθεση για τους ωκεανούς και την κρυόσφαιρα σε ένα μεταβαλλόμενο κλίμα»,

– έχοντας υπόψη το άρθρο 55 του Κανονισμού του, καθώς και το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο ε) και το παράρτημα 3 της απόφασης της Διάσκεψης των Προέδρων της 12ης Δεκεμβρίου 2002 σχετικά με τη διαδικασία εξουσιοδότησης της κατάρτισης εκθέσεων πρωτοβουλίας,

– έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Αλιείας (A10-0120/2026),

A. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο αυξημένος ανταγωνισμός για την πρόσβαση στον θαλάσσιο χώρο από διάφορες δραστηριότητες και τομείς, όπως η αλιεία, η υδατοκαλλιέργεια, οι θαλάσσιες μεταφορές, η ναυτιλία, οι υπεράκτιες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, η διατήρηση της φύσης, η διατήρηση της θαλάσσιας πολιτιστικής κληρονομιάς, ο παράκτιος τουρισμός, οι δραστηριότητες αναψυχής, οι εργασίες εκσκαφής και διάθεσης ιζημάτων του θαλάσσιου βυθού μέσω βυθοκόρησης, η χρήση υποβρύχιων καλωδίων και υποβρύχιων αγωγών ή η άμυνα, οδηγεί σε αύξηση της σωρευτικής πίεσης στα θαλάσσια οικοσυστήματα και ενίσχυση των συγκρούσεων σχετικά με τη χρήση του θαλάσσιου χώρου, η οποία επιτείνεται από τον θεσμικό και διοικητικό κατακερματισμό·

B. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αλιεία και η υδατοκαλλιέργεια αποτελούν στρατηγικούς τομείς για την ασφάλεια και την κυριαρχία της ΕΕ, ιδίως όσον αφορά την επισιτιστική ασφάλεια και τη θαλάσσια κυριαρχία, και συνεισφέρουν στην ανταγωνιστικότητα και την ανθεκτικότητα των παράκτιων κοινοτήτων· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα προϊόντα αλιείας της ΕΕ είναι υγιεινά και συχνά τοπικά τρόφιμα, που προσφέρουν ένα από τα καλύτερα προφίλ όσον αφορά τις χαμηλές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου ανά μονάδα αναλώσιμης ζωικής πρωτεΐνης· λαμβάνοντας υπόψη ότι η στρατηγική αξία αυτών

των τομέων θα πρέπει, ως εκ τούτου, να αναγνωριστεί δεόντως στον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό (ΘΧΣ)·

Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το 2022 η αυτάρκεια της ΕΕ σε θαλασσινά μειώθηκε στο 37,5 % και περίπου το 80 % των θαλασσινών που καταναλώθηκαν στην ΕΕ προήλθε από εισαγωγές, γεγονός που δημιουργεί διαρθρωτική εξάρτηση από εξωτερικές πηγές και αποδυναμώνει την επισιτιστική κυριαρχία της ΕΕ· λαμβάνοντας υπόψη ότι, ταυτόχρονα, ο αλιευτικός στόλος της ΕΕ έχει συρρικνωθεί σημαντικά κατά την τελευταία δεκαετία και είναι πλέον άνω του 13 % μικρότερος σε σχέση με το 2014· λαμβάνοντας υπόψη ότι η συρρίκνωση αυτή, σε συνδυασμό με τον αυξανόμενο ανταγωνισμό για τη χρήση του θαλάσσιου χώρου, θέτει σε κίνδυνο την οικονομική βιωσιμότητα του αλιευτικού τομέα, την ανανέωση των γενεών και την ικανότητα του στόλου να συνεισφέρει στην επισιτιστική ασφάλεια της ΕΕ· λαμβάνοντας υπόψη ότι, ως εκ τούτου, η διασφάλιση επαρκούς, ισορροπημένης και προβλέψιμης πρόσβασης στον θαλάσσιο χώρο είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη μιας ανταγωνιστικής αλιείας της ΕΕ, όπως αναγνωρίζεται από το ευρωπαϊκό σύμφωνο για τους ωκεανούς·

Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ένα μεταβαλλόμενο γεωπολιτικό πλαίσιο και οι αυξανόμενες εντάσεις θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε αυξημένη στρατιωτική χρήση του θαλάσσιου χώρου· λαμβάνοντας υπόψη ότι ο ΘΞΣ πρέπει να λαμβάνει υπόψη δραστηριότητες και επιχειρήσεις που σχετίζονται με την άμυνα και την ασφάλεια, όπως η επιτήρηση αποκλειστικών οικονομικών ζωνών, η προστασία του θαλάσσιου εμπορίου, οι κοινές στρατιωτικές ασκήσεις, η καταπολέμηση της παράνομης διακίνησης, η εκκαθάριση ναρκοπεδίων, η καταπολέμηση της πειρατείας, καθώς και η εναέρια και δορυφορική επιτήρηση, και τις αλληλεπιδράσεις τους με οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με τη θάλασσα και το θαλάσσιο περιβάλλον·

Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο, στην ειδική έκθεσή του 22/2023 με τίτλο «Ενέργεια από υπεράκτιες ανανεώσιμες πηγές στην ΕΕ», επισήμανε τον κίνδυνο απώλειας θέσεων εργασίας στον τομέα της αλιείας· λαμβάνοντας υπόψη ότι στην έκθεση επισημαίνεται η έλλειψη ποσοτικού προσδιορισμού των βασικών οικονομικών επιπτώσεων στην αλιεία που προκύπτουν από την ανάπτυξη υπεράκτιων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και δηλώνεται ότι οι πιθανές αρνητικές συνέπειες της ανάπτυξης υπεράκτιων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στον αλιευτικό τομέα θα πρέπει να προσδιοριστούν και να αντιμετωπιστούν καλύτερα· λαμβάνοντας υπόψη ότι επισημαίνεται, επίσης, ότι η βελτίωση του πληθυσμού των ιχθύων σε μεγαλύτερη κλίμακα είναι αβέβαιη, αλλά έχουν παρατηρηθεί ορισμένες αυξήσεις της πυκνότητας των ιχθύων σε περιοχές υπεράκτιων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, γεγονός που υποδεικνύει δυνητικά οφέλη για τους αλιείς και την αλιεία·

ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ έχει θέσει έναν νομικά δεσμευτικό στόχο για τη θέσπιση αποτελεσματικών μέτρων αποκατάστασης βάσει περιοχής τουλάχιστον στο 20 % της θαλάσσιας περιοχής της έως το 2030·

Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ έχει δεσμευτεί να προστατεύσει τουλάχιστον το 30 % της θαλάσσιας περιοχής της έως το 2030·

Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι η οδηγία της ΕΕ για τον ΘΧΣ θεσπίζει ένα κοινό πλαίσιο για τα κράτη μέλη όσον αφορά την οργάνωση της χρήσης των θαλάσσιων υδάτων τους και αποσκοπεί στην προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης και βιώσιμης μεγέθυνσης της γαλάζιας οικονομίας και στη μείωση των συγκρούσεων μεταξύ τομέων, χωρίς όμως να θεσπίζει η ίδια ειδικές υποχρεώσεις ανά τομέα· λαμβάνοντας υπόψη ότι η οδηγία τείνει να ευνοεί την επέκταση οικονομικών δραστηριοτήτων έντασης κεφαλαίου που προϋποθέτουν την αποκλειστική χρήση του χώρου στον οποίο εκτείνονται, οι οποίες θα μπορούσαν να περιθωριοποιήσουν τις παραδοσιακές, κινητές και συλλογικές χρήσεις της θάλασσας, ιδίως την αλιεία·

Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ έχει παράσχει ένα πλαίσιο για τον ΘΧΣ, συμπεριλαμβανομένων μηχανισμών διασυνοριακής συνεργασίας· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα παράκτια κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για την έγκριση σχεδίων βάσει του πλαισίου, συμπεριλαμβανομένων του σχεδιασμού και του καθορισμού της μορφής και του περιεχομένου των εν λόγω σχεδίων, σύμφωνα με τη διοικητική τους παράδοση, καθώς και για την κατανομή του θαλάσσιου χώρου σε διαφορετικές δραστηριότητες και χρήσεις αντίστοιχα·

Ι. λαμβάνοντας υπόψη ότι η οδηγία για τον ΘΧΣ συμβάλλει στην προστασία του περιβάλλοντος προωθώντας τη βιώσιμη χρήση του θαλάσσιου χώρου και των θαλάσσιων πόρων και απαιτεί τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν μια οικοσυστημική προσέγγιση· λαμβάνοντας υπόψη ότι επιδιώκει να διασφαλίσει μια αποτελεσματική ισορροπία μεταξύ περιβαλλοντικών, κοινωνικών και οικονομικών στόχων, χωρίς να θέτει συστηματικά τις παραδοσιακές δραστηριότητες σε χαμηλότερη ιεραρχικά θέση σε σχέση με άλλες·

ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η οδηγία για τον ΘΧΣ συνδέεται στενά με την εφαρμογή άλλων νομοθετικών πράξεων της ΕΕ, όπως η οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική, ο κανονισμός για την κοινή αλιευτική πολιτική, η οδηγία για τους οικοτόπους, η οδηγία για τα πτηνά και η οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα· λαμβάνοντας υπόψη ότι συνδέεται επίσης με νομικά δεσμευτικές και μη νομικά δεσμευτικές δεσμεύσεις πολιτικής, όπως το παγκόσμιο πλαίσιο για τη βιοποικιλότητα Κουνμίνγκ-Μόντρεαλ·

ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, μετά την έγκριση της οδηγίας για τον ΘΧΣ, τα 22 κράτη μέλη με ακτογραμμή κλήθηκαν να ορίσουν αρμόδιες

αρχές έως το 2016 και να εγκρίνουν εθνικά θαλάσσια χωροταξικά σχέδια για τα θαλάσσια ύδατά τους έως τις 31 Μαρτίου 2021· λαμβάνοντας υπόψη ότι οκτώ κράτη μέλη δεν τήρησαν την εν λόγω προθεσμία·

ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι 20 από τα 22 κράτη μέλη με ακτογραμμή έχουν εγκρίνει μέχρι στιγμής θαλάσσια χωροταξικά σχέδια, και πολλά από αυτά βρίσκονται επί του παρόντος στο στάδιο της αναθεώρησής τους·

ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, κατά την ανάπτυξη θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων, τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν υπόψη περιβαλλοντικές, οικονομικές, κοινωνικές πτυχές και πτυχές ασφάλειας, τις αλληλεπιδράσεις ξηράς-θάλασσας και τη διασυνοριακή συνεργασία, και πρέπει να διασφαλίζουν την έγκαιρη, συνεχή και αποτελεσματική συμμετοχή όλων των σχετικών ενδιαφερόμενων μερών, συμπεριλαμβανομένων των αλιέων και των συλλεκτών οστρακοειδών και των αντιπροσωπευτικών τους οργανώσεων, καθώς και των κοινοτήτων στις εξόχως απόκεντρες περιοχές, μέσω μιας προσέγγισης από τη βάση προς την κορυφή και καθ’ όλη τη διάρκεια της διαδικασίας λήψης αποφάσεων, διασφαλίζοντας ότι η συμμετοχή αυτή είναι κατάλληλη, ουσιαστική και δεν περιορίζεται σε απλώς συμβουλευτικό ρόλο·

ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο βαθμός εφαρμογής της οδηγίας για τον ΘΧΣ ποικίλλει σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών, λόγω των διαφορών στις διοικητικές δομές και τις δομές διακυβέρνησης που περιλαμβάνουν τόσο αποκεντρωμένα όσο και πιο συγκεντρωτικά συστήματα· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι επιπτώσεις του ΘΧΣ παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των θαλάσσιων λεκανών και εδαφών, με ορισμένες παράκτιες περιοχές να αντιμετωπίζουν αυξημένη συγκέντρωση χωρικών περιορισμών και ανταγωνιστικές χρήσεις, επιδεινώνοντας τις εδαφικές ανισορροπίες εντός της ΕΕ·

ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κράτη μέλη πρέπει να συντονίζουν τα σχέδιά τους με άλλα αρμόδια κράτη μέλη και να συνεργάζονται με τις αρχές τρίτων χωρών στην οικεία θαλάσσια περιοχή· λαμβάνοντας υπόψη ότι, δεδομένων των διαφορών μεταξύ των διαφόρων θαλάσσιων περιοχών ή υποπεριοχών και παράκτιων περιοχών, μια προσέγγιση «ενιαίας αντιμετώπισης» δεν θεωρείται κατάλληλη για μια τέτοια συνεργασία·

ΙΖ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια διαφέρουν σημαντικά ως προς τη φύση και το περιεχόμενο, καθώς η οδηγία για τον ΘΧΣ δεν παρέχει λεπτομερή δεσμευτικά κριτήρια για τα σχέδια και παρέχει στα κράτη μέλη σημαντική ευελιξία όσον αφορά την εφαρμογή και τον λεπτομερή σχεδιασμό των σχεδίων·

ΙΗ. λαμβάνοντας υπόψη ότι υπάρχει μεγάλη ανάγκη για ΘΧΣ σε περιοχές με υψηλή συγκέντρωση δραστηριοτήτων και περιορισμένο θαλάσσιο χώρο, όπως η Μάγχη, η Βαλτική Θάλασσα και η Μεσόγειος·

ΙΘ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο ΘΧΣ θα πρέπει να στηρίζει την εδαφική συνοχή της ΕΕ, σύμφωνα με το άρθρο 174 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης· λαμβάνοντας υπόψη ότι η αλιεία και η υδατοκαλλιέργεια δεν είναι μόνο οικονομικές δραστηριότητες, αλλά διαδραματίζουν θεμελιώδη κοινωνικό ρόλο στη διασφάλιση των μέσων διαβίωσης, στη διατήρηση της απασχόλησης και στη διατήρηση του κοινωνικού και πολιτιστικού ιστού των παράκτιων και νησιωτικών κοινοτήτων, ιδίως στις περιφερειακές και εξόχως απόκεντρες περιοχές·

Κ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας αντιμετωπίζουν διάφορες προκλήσεις, όπως πίεση από τη φθίνουσα κατάσταση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων και την άνιση ανάπτυξη μέτρων διατήρησης της θάλασσας, καθώς και πίεση από αναδυόμενους τομείς της γαλάζιας οικονομίας, όπως οι υπεράκτιες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας·

ΚΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ορθή διαχείριση και η αποτελεσματική προστασία των δικτύων οικολογικά συνδεδεμένων θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών αποτελούν βασικό εργαλείο για τη διατήρηση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας και μπορούν να συμβάλουν σε μακροπρόθεσμα οφέλη μέσω της αποκατάστασης των αποθεμάτων, των δευτερογενών επιπτώσεων σε παρακείμενες περιοχές και της ανθεκτικότητας των παράκτιων οικονομιών, αλλά η αποτελεσματικότητα και η κοινωνική αποδοχή τους εξαρτώνται από τον τρόπο σχεδιασμού, διαχείρισης και συντονισμού τους με βιώσιμες αλιευτικές δραστηριότητες, ιδίως μέσω διαφοροποιημένων προσεγγίσεων που βασίζονται σε επιστημονικά δεδομένα και στη συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων μερών, συμπεριλαμβανομένων των αλιέων και των παράκτιων κοινοτήτων·

ΚΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι υπεράκτιες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας θα είναι βιώσιμες μόνο εάν δεν έχουν αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον ή στην οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή, ιδίως σε περιοχές που εξαρτώνται από την αλιεία·

ΚΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι παραμένει αρμοδιότητα των κρατών μελών να αποφασίζουν σχετικά με το εθνικό ενεργειακό μείγμα και τις τεχνολογίες τους·

ΚΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αυξανόμενη απώλεια αλιευτικών πεδίων οδηγεί σε μετατόπιση των αλιευτικών δραστηριοτήτων, αυξημένη πίεση στην αλιεία και ανταγωνισμό μεταξύ των στόλων, καθώς και στην εξαφάνιση ορισμένων τμημάτων που δεν μπορούν να προβούν σε μετεγκατάσταση των δραστηριοτήτων τους, ιδίως στην αλιεία

μικρής κλίμακας, συμπεριλαμβανομένων των πεζών αλιέων, όπως οι συλλέκτες οστρακοειδών· λαμβάνοντας υπόψη ότι τούτο επηρεάζει επίσης την κοινωνική συνοχή, την απασχόληση και τη διάδοση των θαλάσσιων παραδόσεων·

ΚΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με την κοινή αλιευτική πολιτική, τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται να περιορίζουν την αλιευτική πρόσβαση, εντός ζώνης 12 ναυτικών μιλίων από την ακτή τους, και για τις εξόχως απόκεντρες περιοχές εντός 100 ναυτικών μιλίων, σε αλιευτικά σκάφη που αλιεύουν παραδοσιακά στα εν λόγω ύδατα από λιμένες παρακείμενων ακτών·

ΚΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι θαλάσσιες και παράκτιες περιοχές υφίστανται τις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής, της ρύπανσης, ιδίως των χημικών ρύπων, και των θαλάσσιων ή χερσαίων απορριμμάτων, οι οποίες επηρεάζουν επίσης τις δραστηριότητες που σχετίζονται με τη θάλασσα, τη θαλάσσια βιοποικιλότητα και τους αλιευτικούς και υδατοκαλλιεργητικούς πόρους·

ΚΖ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την ΕΕ και οι συνέπειες του Brexit έχουν αλλάξει ριζικά τις χωρικές, οικονομικές και αλιευτικές ισορροπίες σε διάφορες θαλάσσιες λεκάνες, ιδίως στη Μάγχη, τη Βόρεια Θάλασσα και τα Δυτικά Ύδατα, με αποτέλεσμα την αυξημένη συγκέντρωση των αλιευτικών δραστηριοτήτων της ΕΕ σε μικρότερες θαλάσσιες ζώνες·

ΚΗ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι επαγγελματίες του ναυτιλιακού κλάδου, όπως οι αλιείς, ενδέχεται να αντιμετωπίσουν ορισμένους κινδύνους που σχετίζονται με την ασφάλεια των σκαφών ή την έκθεση σε ορισμένα είδη παράνομης διακίνησης μέσω θαλάσσιων οδών, όπως το λαθρεμπόριο ναρκωτικών·

ΚΘ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι εργαζόμενοι στους τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας θα πρέπει να απολαύουν ασφαλών, δίκαιων και αξιοπρεπών συνθηκών εργασίας και επαρκούς κοινωνικής προστασίας· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι αποφάσεις για τον ΘΧΣ μπορούν να έχουν άμεσο αντίκτυπο στην ασφάλεια, το εισόδημα και τις συνθήκες εργασίας των εν λόγω επαγγελματιών·

Λ. λαμβάνοντας υπόψη ότι πολλά από τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια καλύπτουν μόνο θαλάσσιους χώρους και δεν περιλαμβάνουν αλληλεπιδράσεις ξηράς-θάλασσας και ιδίως τις επιπτώσεις που έχει η χερσαία ρύπανση στα θαλάσσια οικοσυστήματα·

ΛΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η εφαρμογή οικοσυστημικής προσέγγισης είναι ανεπαρκής ή ανύπαρκτη, καθώς πολλά κράτη μέλη δυσκολεύονται να την εφαρμόσουν στην πράξη και να ευθυγραμμίσουν τις απαιτήσεις της οδηγίας για τον ΘΧΣ με εκείνες άλλων νομοθετικών πράξεων, όπως ο κανονισμός για την κοινή αλιευτική πολιτική ή η οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική·

ΛΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κράτη μέλη δεν έχουν ακόμη επιτύχει τον στόχο του 2020 για καλή περιβαλλοντική κατάσταση των θαλασσών της Ευρώπης, όπως απαιτείται από την οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική·

ΛΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η συλλογή, η διαφάνεια, η χρηστικότητα, η εναρμόνιση και η επεξεργασία δεδομένων σε εύλογα σύντομο χρονικό διάστημα είναι καίριας σημασίας για τον καθορισμό του τρόπου με τον οποίο η αλιεία και η υδατοκαλλιέργεια περιλαμβάνονται στον ΘΧΣ· λαμβάνοντας υπόψη ότι υπάρχει έλλειψη ολοκληρωμένων δεδομένων σχετικά με αποκλειστικές οικονομικές ζώνες, καθώς και δυσκολίες όσον αφορά την ενσωμάτωση δεδομένων σε διάφορους τομείς και τη λήψη δεδομένων από τις εθνικές αρχές· λαμβάνοντας υπόψη ότι η κατανομή της χρηματοδότησης σε αυτά τα είδη δραστηριοτήτων συλλογής δεδομένων θα μπορούσε να βελτιωθεί·

Εφαρμογή της οδηγίας για τον ΘΧΣ και αντίκτυπός της στην αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια

1. επισημαίνει το γεγονός ότι, ενώ η οδηγία για τον ΘΧΣ παρέχει ένα κατάλληλο διατομεακό πλαίσιο συνεργασίας, έχει εφαρμοστεί ανομοιογενώς από τα κράτη μέλη·

2. εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι ορισμένα κράτη μέλη έχουν σημειώσει ικανοποιητική πρόοδο όσον αφορά την εφαρμογή της οδηγίας για τον ΘΧΣ, με ολοκληρωμένες εθνικές στρατηγικές, ειδικούς φορείς και σχέδια δράσης για τις θαλάσσιες λεκάνες·

3. σημειώνει ότι τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια έχουν νομικά δεσμευτικό χαρακτήρα σε ορισμένα κράτη μέλη, ενώ έχουν μη δεσμευτικό και περισσότερο συμβουλευτικό χαρακτήρα σε άλλα· τονίζει ότι η εφαρμογή στα κράτη μέλη συχνά παρεμποδίζεται από τον θεσμικό κατακερματισμό, την κατακερματισμένη διακυβέρνηση, την ανεπάρκεια των νομικών μηχανισμών ή τους ανεπαρκείς ειδικούς οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους που διατίθενται για τους εν λόγω μηχανισμούς και την πρόσβαση σε αυτούς, ιδίως μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας, Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας για τις τοπικές ομάδες δράσης στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας·

4. επισημαίνει το γεγονός ότι ο χωροταξικός σχεδιασμός των θαλάσσιων περιοχών θα πρέπει να περιλαμβάνει τον εντοπισμό προβλημάτων και ευκαιριών, τη συλλογή δεδομένων σχεδιασμού, τη λήψη αποφάσεων, την εφαρμογή και ότι, στο πλαίσιο του εν λόγω σχεδιασμού, θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια·

5. τονίζει ότι η εφαρμογή και η αποτελεσματικότητα του ΘΧΣ ποικίλλουν σημαντικά μεταξύ των θαλάσσιων περιφερειών της ΕΕ,

με ορισμένες περιφέρειες, όπως η Βαλτική Θάλασσα ή η Βόρεια Θάλασσα, να καλύπτονται σε μεγάλο βαθμό από θαλάσσια χωροταξικά σχέδια, ενώ σε άλλες, όπως στη Μεσόγειο Θάλασσα, υπάρχει σημαντικά μικρότερη κάλυψη σχεδιασμού·

6. χαιρετίζει την πρωτοβουλία για την ευρύτερη λεκάνη της Βόρειας Θάλασσας, η οποία φέρνει σε επαφή κράτη μέλη και τρίτες χώρες με στόχο την επίτευξη μεγαλύτερης ευθυγράμμισης και συντονισμού όσον αφορά τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια·

7. επισημαίνει το γεγονός ότι οι διασυνοριακές πρωτοβουλίες παραμένουν περιορισμένες και δεν υπάρχει αποτελεσματικός συντονισμός, γεγονός που εμποδίζει τις προσπάθειες για αντιμετώπιση των κοινών προκλήσεων σε διασυνδεδεμένες θαλάσσιες περιοχές· εκφράζει τη λύπη του για τις δυσκολίες στη συνεργασία στο πλαίσιο του ΘΧΣ μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών και, ειδικότερα, γειτονικών παράκτιων κρατών·

8. τονίζει τις επιπτώσεις του Brexit στον θαλάσσιο σχεδιασμό, ιδίως στην ανάπτυξη θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών και υπεράκτιων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, αλλά και σε άλλες δραστηριότητες, όπως οι πυκνές θαλάσσιες μεταφορές και ο παράκτιος τουρισμός· τονίζει το γεγονός ότι οι αλλαγές αυτές έχουν οδηγήσει στον αποκλεισμό του αλιευτικού στόλου της ΕΕ από πολλές αλιευτικές περιοχές στα βρετανικά ύδατα, καθώς και σε μετατόπιση της αλιευτικής προσπάθειας και σε άσκηση υψηλής αλιευτικής πίεσης στην περιοχή της Βόρειας Θάλασσας και της Μάγχης, εις βάρος της αλιείας της ΕΕ· ζητεί ο ΘΧΣ σε αυτούς τους τομείς να ενσωματώνει συστηματικά αυτά τα στοιχεία·

9. τονίζει την ανάγκη συντονισμού μεταξύ των κρατών μελών και του Ηνωμένου Βασιλείου, προκειμένου να επιτευχθεί αποτελεσματική και δίκαιη διαχείριση της θαλάσσιας λεκάνης και, ως εκ τούτου, να μειωθούν οι πολυάριθμες συγκρούσεις χρήσης, λαμβάνοντας υπόψη τις οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές διαστάσεις κάθε δραστηριότητας· υπενθυμίζει, στο πλαίσιο αυτό, την υποχρέωση που απορρέει από τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας για διασυνοριακή συνεργασία, ιδίως δυνάμει των άρθρων 7 και 8· ζητεί, ειδικότερα, τη διενέργεια πραγματικής διαβούλευσης με το Ηνωμένο Βασίλειο και τις Νήσους της Μάγχης σχετικά με τα μέτρα διαχείρισης στις προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές, λαμβανομένων υπόψη των κοινωνικοοικονομικών συνεπειών που βαρύνουν τους αλιείς της ΕΕ·

10. τονίζει ότι η λεκάνη της Μεσογείου πλήττεται ιδιαίτερα από την εξάπλωση των υπεράκτιων ενεργειακών πλατφορμών και άλλων υποδομών αυτού του είδους, γεγονός που μειώνει σημαντικά τον διαθέσιμο χώρο για την αλιεία, περιορίζει την πρόσβαση σε παραδοσιακά αλιευτικά πεδία και συμβάλλει στον κατακερματισμό του θαλάσσιου χώρου· σημειώνει ότι, παρά το γεγονός ότι τα κράτη

μέλη είναι αρμόδια για τον καθορισμό της χρήσης των υποδομών σε αυτές τις περιοχές, οι αποφάσεις τους έχουν άμεσο αντίκτυπο στη χρήση παραδοσιακών αλιευτικών πεδίων και, ως εκ τούτου, πρέπει να ενσωματωθούν στις διαδικασίες ΘΧΣ με συνεκτικό τρόπο· σημειώνει ότι η ανάπτυξη του θαλάσσιου τουρισμού επηρεάζει επίσης τις αλιευτικές δραστηριότητες στη θαλάσσια λεκάνη·

11. επισημαίνει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της Αδριατικής Θάλασσας ως ημίκλειστης και εξαιρετικά ευαίσθητης θαλάσσιας λεκάνης, η οποία υφίσταται σωρευτικές πιέσεις από την αλιεία, την υδατοκαλλιέργεια, τις θαλάσσιες μεταφορές, τον τουρισμό και την ανάπτυξη των ακτών· τονίζει ότι οι πιέσεις αυτές απαιτούν ενισχυμένη προσέγγιση για τις θαλάσσιες λεκάνες και διασυνοριακή προσέγγιση του ΘΧΣ· καλεί την Επιτροπή και τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, σε συνεργασία με γειτονικές παράκτιες χώρες εκτός ΕΕ, να ενισχύσουν τον συντονισμό, την ανταλλαγή δεδομένων και τους κοινούς μηχανισμούς διακυβέρνησης στην Αδριατική Θάλασσα· υπογραμμίζει τη σημασία της αλιείας μικρής κλίμακας και της παράκτιας αλιείας για τη θαλάσσια λεκάνη και τη σημασία της ενσωμάτωσής τους στον ΘΧΣ, προκειμένου να διασφαλιστούν η οικονομική τους βιωσιμότητα και η πολιτιστική κληρονομιά·

12. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Βαλτική Θάλασσα χαρακτηρίζεται από μια σειρά μοναδικών χαρακτηριστικών, μεταξύ άλλων του καθεστώτος της ως ημίκλειστης θαλάσσιας λεκάνης, της υψηλής συγκέντρωσης διαφόρων τύπων οικονομικής δραστηριότητας, συμπεριλαμβανομένων της αλιείας, των θαλάσσιων μεταφορών και της επέκτασης των θαλάσσιων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, καθώς και της ευπάθειας του οικοσυστήματός της· ζητεί, στο πλαίσιο αυτό, μια προσέγγιση για τον ΘΧΣ που θα είναι βιώσιμη και προσαρμοσμένη στις εν λόγω περιφερειακές συνθήκες· επαινεί το συνεχιζόμενο έργο της κοινής ομάδας εργασίας HELCOM-VASAB για τον Θαλάσσιο Χωροταξικό Σχεδιασμό, το οποίο αποτελεί μια σταθερή βάση για τον συντονισμό σε επίπεδο θαλάσσιας λεκάνης στη Βαλτική Θάλασσα·

13. τονίζει ότι οι θαλάσσιες λεκάνες των εξόχως απόκεντρων περιοχών πρέπει επίσης να συμπεριληφθούν στην εφαρμογή της οδηγίας για τον ΘΧΣ, λαμβανομένων πλήρως υπόψη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους, μεταξύ άλλων στις αλληλεπιδράσεις με τρίτες χώρες·

Οφέλη του ΘΧΣ για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια

14. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι το ισχύον νομικό πλαίσιο για τον ΘΧΣ δεν έχει αποφέρει ικανοποιητικά τα αναμενόμενα οφέλη για την αλιεία· σημειώνει ότι ο ΘΧΣ δεν έχει συμβάλει ουσιαστικά στη βελτίωση της προβλεψιμότητας και της σταθερότητας των αλιευτικών δραστηριοτήτων· τονίζει την έλλειψη ελάχιστων στόχων και μετρήσιμων περιβαλλοντικών, κοινωνικών και οικονομικών

δεικτών για την αλιεία στον ΘΧΣ, ιδίως για τους φορείς εκμετάλλευσης μικρής κλίμακας· τονίζει την ανάγκη για συνεκτική και αποτελεσματική εφαρμογή της θαλάσσιας πολιτικής της ΕΕ·

15. σημειώνει, για τον σκοπό της υλοποίησης του πλαισίου ΘΧΣ, τη σημασία διενέργειας ολοκληρωμένης κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης, η οποία να ενσωματώνει τις απόψεις των μικρών επιχειρήσεων και των παράκτιων κοινοτήτων· υπενθυμίζει τη σημασία που έχουν για την ΕΕ η αλιεία και η υδατοκαλλιέργεια όσον αφορά την επισιτιστική κυριαρχία και τη διατήρηση της σχετικής τεχνογνωσίας και αναγνωρίζει πως είναι προς το δημόσιο συμφέρον να ληφθεί σε μεγαλύτερο βαθμό υπόψη η σημασία τους στον ΘΧΣ·

16. τονίζει ότι ο ΘΧΣ πρέπει να εντάξει καλύτερα την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια και να αντιμετωπίζει ενεργά τις προκλήσεις που επηρεάζουν την αλιεία όσον αφορά τον χώρο, συμπεριλαμβανομένων των σωρευτικών επιπτώσεων της υπεράκτιας ενέργειας, των θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών, της ναυτιλίας και των αμυντικών ζωνών, και να αποφεύγει την προοδευτική περιθωριοποίηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων· τονίζει ότι τα υπεράκτια αιολικά πάρκα θα πρέπει, όποτε είναι δυνατόν, να τοποθετούνται σε ζώνες που είναι λιγότερο κατάλληλες για αλιεία, προκειμένου να ελαχιστοποιούνται οι αρνητικές επιπτώσεις στις αλιευτικές δραστηριότητες·

17. τονίζει τον ουσιαστικό ρόλο της αλιείας μικρής κλίμακας, για παράδειγμα στην τοπική απασχόληση, την κοινωνική συνοχή και τη διατήρηση των παραδοσιακών δεξιοτήτων· ζητεί ο ΘΧΣ να λάβει πλήρως υπόψη το τμήμα αυτό, ιδίως όσον αφορά την πρόσβαση στον χώρο, την εγγύτητα με τα αλιευτικά πεδία και την ασφάλεια των δραστηριοτήτων·

18. σημειώνει ότι τα υπεράκτια αιολικά πάρκα μπορούν να έχουν αντίκτυπο στην αλιεία μεταβάλλοντας τη χωρική κατανομή και την αφθονία των θαλάσσιων ειδών που αλιεύονται εμπορικά, καθώς και επιβάλλοντας, για λόγους ασφαλείας, περιορισμούς στην πρόσβαση ή στις αλιευτικές μεθόδους· σημειώνει ότι, ενώ έχουν παρατηρηθεί ορισμένα δυνητικά οφέλη για τους αλιείς, αυτά είναι σημαντικά μόνο εάν οι αλιείς είναι πρακτικά και ουσιαστικά σε θέση να δραστηριοποιούνται σε αυτές τις περιοχές·

19. τονίζει ότι, ενώ το νομικό πλαίσιο του ΘΧΣ αποφέρει οριακά οφέλη στην υδατοκαλλιέργεια, απαιτούνται βελτιώσεις όσον αφορά τον χαρακτηρισμό του θαλάσσιου χώρου, την περαιτέρω αναγνώριση του ρόλου της υδατοκαλλιέργειας εντός του πλαισίου, τη διασυνοριακή συνοχή, την ασφάλεια δικαίου και το χρονοδιάγραμμα και τον αντίκτυπο των διαδικασιών αδειοδότησης· τονίζει, ειδικότερα, την ανάγκη για καλύτερη ενσωμάτωση της υδατοκαλλιέργειας στον ΘΧΣ και την εξέταση άλλων δράσεων, όπως η ανάπτυξη μιας πιθανής

κοινής πολιτικής υδατοκαλλιέργειας, προκειμένου να ληφθεί αποτελεσματικότερα υπόψη αυτός ο βασικός τομέας για την επισιτιστική ασφάλεια της ΕΕ·

20. τονίζει ότι ο στόχος της ελαχιστοποίησης των συγκρούσεων μεταξύ των διαφόρων τομέων και των χρηστών της θάλασσας δεν έχει επιτευχθεί ουσιαστικά, ιδίως όσον αφορά την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια, συμπεριλαμβανομένης της καλλιέργειας οστρακοειδών και αναδυόμενων τομέων, όπως η καλλιέργεια φυκιών, οι οποίοι έχουν υποστεί μείωση των διαθέσιμων χώρων, γεγονός που επηρεάζει την ανταγωνιστικότητά τους και τις δυνατότητες ανάπτυξης των δραστηριοτήτων τους·

21. τονίζει ότι η φύση των συγκρούσεων που αφορούν τη χρήση του θαλάσσιου χώρου ποικίλλει ανάλογα με το είδος των επίμαχων δραστηριοτήτων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, και ότι οι δραστηριότητες αυτές μπορούν επίσης να ανταγωνίζονται μεταξύ τους για τον θαλάσσιο χώρο· τονίζει ότι οι κύριες συγκρούσεις που επηρεάζουν την αλιεία είναι η απώλεια αλιευτικών πεδίων λόγω του αποκλεισμού των θαλάσσιων ζωνών, οι περιορισμοί πρόσβασης, ο ανταγωνισμός για την πρόσβαση, ο χωρικός κατακερματισμός και η επιδείνωση της κατάστασης πολλών θαλάσσιων οικοσυστημάτων, ενώ οι κύριες συγκρούσεις που επηρεάζουν την υδατοκαλλιέργεια είναι οι επικαλύψεις ζωνών, περιβαλλοντικές ανησυχίες, όπως η ρύπανση και ο ευτροφισμός, και ο ανταγωνισμός όσον αφορά τα αλιεύματα·

22. υπενθυμίζει ότι η αλιεία και η υδατοκαλλιέργεια εξαρτώνται από τη γεωγραφική θέση των θαλάσσιων πόρων και την υγιή κατάσταση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, και ότι συνδέονται στενά με την αλυσίδα αξίας των θαλασσινών και την απασχόληση στις παράκτιες περιοχές και, ως εκ τούτου, δεν είναι κατάλληλες για μετεγκατάσταση·

23. τονίζει ότι ο τομέας της αλιείας δεν διαθέτει περιοχές προτεραιότητας ή ειδικά διαμορφωμένους χώρους και συχνά αναγκάζεται να δραστηριοποιείται σε θαλάσσιους χώρους που δεν έχουν κατανεμηθεί, ενώ εκτοπίζεται ολοένα και περισσότερο από άλλες δραστηριότητες· σημειώνει ότι, ενώ η υδατοκαλλιέργεια, συμπεριλαμβανομένης της καλλιέργειας φυκιών, είναι στην ουσία καταλληλότερη για τις αποκλειστικές περιοχές, οι προσεγγίσεις διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών, ενίοτε και εντός του ίδιου κράτους, με τις διαδικασίες αδειοδότησης να είναι συχνά επαχθείς·

24. επισημαίνει το γεγονός ότι, ενώ ορισμένα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει ζώνες πολλαπλών χρήσεων, εφαρμόζουν κυρίως μια προσέγγιση που βασίζεται σε έργα· τονίζει ότι η εφαρμογή μιας προσέγγισης πολλαπλών χρήσεων αποδεικνύεται πολύ δύσκολη για ορισμένες δραστηριότητες, ιδίως όταν γίνεται συνδυασμός μεταξύ

της αλιείας, της προστασίας της βιοποικιλότητας και των θαλάσσιων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας· σημειώνει ότι μια προσέγγιση πολλαπλών χρήσεων εγείρει επίσης ανησυχίες όσον αφορά την ασφάλιση και την ασφάλεια για τους αλιείς και τους επαγγελματίες του τομέα της υδατοκαλλιέργειας· τονίζει ότι, ενώ οι ζώνες πολλαπλών χρήσεων θα μπορούσαν να έχουν δυνατότητες αντιμετώπισης των σωρευτικών επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων, απαιτείται περισσότερη έρευνα για την αξιολόγηση της σκοπιμότητας και του αντικτύπου τους· επισημαίνει ότι ο χαρακτηρισμός των εν λόγω ζωνών θα πρέπει να βασίζεται σε αξιολόγηση των οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών επιπτώσεων των διαφόρων δραστηριοτήτων που πραγματοποιούνται σε αυτές, η οποία πρέπει να διενεργείται με τη δέουσα συμμετοχή, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας, φορέων από όλους τους σχετικούς τομείς, καθώς και άλλων σχετικών ενδιαφερόμενων μερών·

25. εκφράζει την ικανοποίησή του για τα επιτυχημένα παραδείγματα συνύπαρξης δραστηριοτήτων, όπως οι σταθερές ή πλωτές υπεράκτιες υποδομές αιολικής ενέργειας που μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν για την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας, της οστρακοκαλλιέργειας και της καλλιέργειας φυκιών, καθώς και για την προστασία οικοτόπων για τη θαλάσσια πανίδα και χλωρίδα ή για αναγεννητικές δραστηριότητες, και για αλιευτικές δραστηριότητες όπως η παθητική αλιεία και η αλιεία χαμηλού αντικτύπου· επισημαίνει, στο πλαίσιο αυτό, την ανάγκη για αυξημένη ανταλλαγή ορθών πρακτικών και για περισσότερη έρευνα, ιδίως σε σχέση με τον οικολογικό αντίκτυπο και το οικονομικό δυναμικό·

26. παροτρύνει τα κράτη μέλη να λάβουν υπόψη τις επιπτώσεις των υπεράκτιων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο θαλάσσιο οικοσύστημα και στην αλιεία, όταν καθορίζουν το ενεργειακό τους μείγμα·

27. τονίζει ότι ο συντονισμός μεταξύ χερσαίων και θαλάσσιων δραστηριοτήτων εξακολουθεί να αποτελεί κρίσιμο σημείο αδυναμίας στην εφαρμογή του χωροταξικού θαλάσσιου σχεδιασμού, ιδίως όσον αφορά τη μη συνεκτίμηση των επιπτώσεων της χερσαίας ρύπανσης στα θαλάσσια οικοσυστήματα κατά την εφαρμογή μέτρων για την προστασία της βιοποικιλότητας·

28. επισημαίνει τη σημασία της αλιείας και των λιμενικών υποδομών και συναφών εγκαταστάσεων και την ανάγκη να διασφαλιστεί ότι ο ΘΧΣ είναι συνεκτικός σε σχέση με τις εν λόγω επενδύσεις σε υποδομές, σύμφωνα με τη στρατηγική της ΕΕ για τους λιμένες, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη την εξάρτηση όλων των θαλάσσιων δραστηριοτήτων από τον αποτελεσματικό συντονισμό μεταξύ χερσαίων και θαλάσσιων δραστηριοτήτων·

Συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών και συλλογή δεδομένων

29. επισημαίνει ότι η συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών και της παράκτιας κοινότητας στη διαδικασία του ΘΧΣ έχει αυξηθεί, αλλά παραμένει περιορισμένη· εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι η συμμετοχή αυτή συχνά στερείται έγκαιρης και επίσημης δέσμευσης και διαβούλευσης, γεγονός που προσφέρει περιορισμένες ευκαιρίες για πραγματική επιρροή στις αποφάσεις σχεδιασμού· χαιρετίζει, στο πλαίσιο αυτό, την πρωτοβουλία της Επιτροπής να διενεργήσει διάλογο για την εφαρμογή του ΘΧΣ·

30. επισημαίνει καλά παραδείγματα συμμετοχής των ενδιαφερόμενων μερών σε ορισμένα κράτη μέλη, όπως οι εθνικές διαβουλεύσεις και οι συμμετοχικές διαδικασίες· εκφράζει, ωστόσο, τη λύπη του για την έλλειψη δεσμευτικών για τα κράτη μέλη διατάξεων όσον αφορά τη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών· σημειώνει ότι αυτό εμποδίζει τη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών, όπως οι αλιείς, οι επαγγελματίες του τομέα της υδατοκαλλιέργειας, οι ομάδες συμφερόντων και τα μέλη του κοινού που επηρεάζονται, στις διαδικασίες διαβούλευσης και λήψης αποφάσεων, ιδίως όσον αφορά την τοποθεσία των έργων υπεράκτιων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας·

31. τονίζει ότι η αλιεία και η υδατοκαλλιέργεια επισκιάζονται συχνά από άλλους, ισχυρότερους ή οικονομικά σημαντικούς τομείς, όπως η υπεράκτια ενέργεια· λαμβάνει υπό σημείωση τις εκθέσεις σχετικά με τις διαρθρωτικές ανισορροπίες ισχύος μεταξύ των θαλάσσιων τομέων· εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι ορισμένοι τομείς και φορείς συχνά παρακάμπτουν τις διαδικασίες διαβούλευσης, εις βάρος λιγότερο οργανωμένων φορέων, όπως οι αλιείς μικρής κλίμακας, συμπεριλαμβανομένων των πεζών αλιέων, όπως οι συλλέκτες οστρακοειδών· ζητεί ολοκληρωμένες, προσβάσιμες και χωρίς αποκλεισμούς διαδικασίες διαβούλευσης με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και τη δημιουργία διορθωτικών μηχανισμών διακυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένων διαφανών κατευθυντήριων γραμμών που αποσκοπούν στη διασφάλιση ισορροπημένης και διαφανούς λήψης αποφάσεων, στην άμβλυνση του ενδεχομένου συγκρούσεων και στη δημιουργία ισότιμων όρων ανταγωνισμού μεταξύ της αλιείας και άλλων τομέων·

32. εκφράζει τη λύπη του για την έλλειψη εναρμονισμένων και συγκρίσιμων δεδομένων σχετικά με την κατάσταση των ωκεανών και των θαλασσών, τους αλιευτικούς πόρους και τον αντίκτυπο της κλιματικής αλλαγής, καθώς και για την έλλειψη κατάλληλων κοινωνικών και οικονομικών δεδομένων, συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης του αντικτύπου του ΘΧΣ στις παράκτιες κοινότητες· τονίζει την έλλειψη εναρμόνισης των συστημάτων συλλογής δεδομένων των κρατών μελών·

33. επισημαίνει ότι η αναντιστοιχία δεδομένων, όπως οι ασύμβατες γεωχωρικές γραμμές βάσης, και η χρονική αναντιστοιχία, όπως διαφορετικοί κύκλοι αναθεώρησης για τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια, εμποδίζουν την εφαρμογή συνεκτικού ΘΧΣ και μιας οικοσυστημικής προσέγγισης· υπενθυμίζει ότι τα εργαλεία μοντελοποίησης, χαρτογράφησης και χωρικής ανάλυσης συνιστούν μέσα υποβοήθησης της λήψης αποφάσεων και δεν μπορούν να υποκαταστήσουν τον δημοκρατικό διάλογο ή τον πολιτικό συμβιβασμό·

Συστάσεις

34. τονίζει την ανάγκη για πιο ολιστική προσέγγιση και καλύτερο συντονισμό της σχετικής νομοθεσίας της ΕΕ και, ιδίως, της οδηγίας για τον ΘΧΣ, του κανονισμού για την κοινή αλιευτική πολιτική και της οδηγίας-πλαισίου για τη θαλάσσια στρατηγική, προκειμένου να διασφαλιστεί η συνεπής και αποτελεσματική εφαρμογή του ΘΧΣ, συμπεριλαμβανομένης της οικοσυστημικής προσέγγισης, με στόχο τη συνεισφορά στην επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης· υπογραμμίζει επίσης ότι ο ΘΧΣ πρέπει να σέβεται πλήρως την κοινή αλιευτική πολιτική ως το αποκλειστικό νομοθετικό πλαίσιο της ΕΕ για τη διαχείριση της αλιείας και, ως εκ τούτου, δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται για την έμμεση θέσπιση μέτρων διαχείρισης της αλιείας, ιδίως εάν δεν συνάδει με τη φιλοδοξία να ενισχυθεί ο ρόλος των αλιευτικών δραστηριοτήτων στον ΘΧΣ·

35. πιστεύει ότι τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν καλύτερα τις χωρικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικοοικονομικές ανάγκες, καθώς και τα ειδικά χαρακτηριστικά κάθε θαλάσσιας λεκάνης, συμπεριλαμβανομένων των συνδεδεμένων αποκλειστικών οικονομικών ζωνών· τονίζει ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενισχύσουν τον συντονισμό μεταξύ των αρμόδιων αρχών για τη χρήση γης και των θαλάσσιων αρχών κατά τον σχεδιασμό και την εφαρμογή θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και όταν ενσωματώνουν στα σχέδια εκτιμήσεις επιπτώσεων των χερσαίων δραστηριοτήτων στα παράκτια ύδατα· πιστεύει ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις περιφερειακές ιδιαιτερότητες, συμπεριλαμβανομένων των χαρακτηριστικών των νησιωτικών περιοχών και των εξόχως απόκεντρων περιοχών, και θα πρέπει να σέβονται τις διοικητικές παραδόσεις σε κάθε κράτος μέλος·

36. τονίζει την ανάγκη να ενισχύσουν τα κράτη μέλη τον συντονισμό τόσο μεταξύ τους όσο και εντός τους, ιδίως μεταξύ των εθνικών και περιφερειακών αρχών, καθώς και τον διατομεακό συντονισμό μεταξύ των αρχών που είναι αρμόδιες για τις πολιτικές στους τομείς του περιβάλλοντος, της αλιείας, της ενέργειας και των μεταφορών, μεταξύ άλλων πολιτικών, κατά τον σχεδιασμό και την εφαρμογή θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων, προκειμένου να

διασφαλιστεί μια συνεκτική, οικοσυστημική και ολοκληρωμένη προσέγγιση·

37. ζητεί την εφαρμογή μιας ισορροπημένης, πολλαπλών χρήσεων προσέγγισης του ΧΣΘ από τη βάση προς την κορυφή, η οποία θα αποσκοπεί στην αποφυγή αρνητικών επιπτώσεων στους θαλάσσιους πόρους και τη βιοποικιλότητα, και κατά συνέπεια στην αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια, και θα διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες αυτές δεν θα αποκλείονται από τον θαλάσσιο χώρο· θεωρεί ότι η ανάπτυξη ορισμένων δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τη γαλάζια οικονομία δεν πρέπει να αποβεί εις βάρος της βιώσιμης και ανθεκτικής παραγωγής θαλασσινών, της επισιτιστικής κυριαρχίας και της διατήρησης της θαλάσσιας βιοποικιλότητας· πιστεύει, στο πλαίσιο αυτό, ότι η στρατηγική σημασία της επισιτιστικής ασφάλειας θα πρέπει να ενσωματωθεί καλύτερα στην επικείμενη αναθεώρηση της οδηγίας για τον ΘΧΣ· ζητεί, ως εκ τούτου, να αναγνωριστούν η αλιεία και η υδατοκαλλιέργεια ως στρατηγικοί τομείς μείζονος δημόσιου συμφέροντος που συμβάλλουν ουσιαστικά στην επισιτιστική κυριαρχία και την επισιτιστική ασφάλεια της ΕΕ, καθώς και στη στρατηγική αυτονομία και την παράκτια απασχόληση, και να εξεταστούν κατά προτεραιότητα στον ΘΧΣ, ιδίως για τα τμήματα που δεν μπορούν να μετεγκατασταθούν·

38. ζητεί μια τεκμηριωμένη προσέγγιση όσον αφορά τις ζώνες πολλαπλής χρήσης, αναγνωρίζοντας ότι η συνύπαρξη μεταξύ της αλιείας και της υπεράκτιας ενέργειας παραμένει περιορισμένη στην πράξη και δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται για να δικαιολογηθεί ο αποκλεισμός της αλιείας από τον θαλάσσιο χώρο· τονίζει ότι η προσέγγιση πολλαπλών χρήσεων θα πρέπει να επιδιωχθεί βάσει τεχνικών και επιστημονικών κριτηρίων, αποτυπώνοντας την πραγματικότητα του τρόπου με τον οποίο λειτουργούν πραγματικά η αλιεία και η υδατοκαλλιέργεια· τονίζει ότι ο χαρακτηρισμός των ζωνών πολλαπλών χρήσεων θα πρέπει να βασίζεται σε σωρευτική εκτίμηση επιπτώσεων των διαφόρων δραστηριοτήτων που αναλαμβάνονται σε αυτές και σε αυστηρή ανάλυση της πλοϊμότητας και της ασφάλειας· ζητεί να εξασφαλιστεί άμεση και κατάλληλη συμμετοχή όλων των σχετικών τομέων καθ’ όλη τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας·

39. θεωρεί ότι ο ΘΧΣ πρέπει να υιοθετήσει μια δυναμική και προσαρμοστική προσέγγιση, λαμβάνοντας υπόψη τις αλλαγές στο θαλάσσιο περιβάλλον και τους θαλάσσιους πόρους, με τη χρήση τακτικά επικαιροποιούμενων επιστημονικών και κοινωνικοοικονομικών δεδομένων και δεικτών, ιδίως κατά τον καθορισμό περιοχών που θα μπορούσαν να αποκλείσουν αλιευτικές δραστηριότητες, όπως τα υπεράκτια αιολικά πάρκα, και κατά τον χαρακτηρισμό ορισμένων προστατευόμενων θαλάσσιων ζωνών· επισημαίνει, όσον αφορά τη διαδικασία σχεδιασμού, ότι η αλιεία αποτελεί δυναμική δραστηριότητα: οι στόλοι κινούνται ανάλογα με τις εποχικές διαθέσιμες ποσότητες και τις κινήσεις των

αποθεμάτων· επιπλέον, ορισμένα αλιευτικά εργαλεία απαιτούν εκτεταμένο χώρο ελιγμών·

40. ζητεί τη θέσπιση μηχανισμών διακυβέρνησης χωρίς αποκλεισμούς, που διασφαλίζουν την άμεση και διαρθρωμένη συμμετοχή των οικείων ενδιαφερόμενων μερών, όπως των αλιέων, συμπεριλαμβανομένων της αλιείας μικρής κλίμακας και των περιφερειακών οργανώσεων διαχείρισης της αλιείας (ΠΟΔΑ), όπου αρμόζει, στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων, παρακολούθησης και επανεξέτασης των σχεδίων·

41. τονίζει την ανάγκη να ενισχυθεί η στήριξη της αλιείας και να λαμβάνεται συστηματικά υπόψη στο πλαίσιο του ΘΧΣ· υποστηρίζει τη θέσπιση σαφών χωρικών ζωνών και ζωνών προτεραιότητας για την αλιεία, λαμβάνοντας υπόψη την κυκλοφορία και την ανάπτυξη των αλιευτικών πόρων, την αναγνώριση των παραδοσιακών ζωνών αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, την ανάγκη διατήρησης και προστασίας του περιβάλλοντος και τη βελτίωση της κατάστασης των αλιευτικών αποθεμάτων· τονίζει ότι η δημιουργία ζωνών θα πρέπει να προσαρμοστεί στα διάφορα τμήματα του στόλου, καθώς και στις θαλάσσιες λεκάνες, και να βασιστεί σε αξιόπιστες επιστημονικές και κοινωνικοοικονομικές αξιολογήσεις και δείκτες, προκειμένου να υπάρξει μεγαλύτερη προβολή και προβλεψιμότητα στον αλιευτικό τομέα· ζητεί τη διενέργεια υποχρεωτικής αξιολόγησης των σωρευτικών κοινωνικοοικονομικών επιπτώσεων του εκτοπισμού της αλιείας, συμπεριλαμβανομένων των συνεπειών στην ανταγωνιστικότητα και στην κερδοφορία του στόλου της ΕΕ, στην ασφάλεια στη θάλασσα και στην ανανέωση των γενεών·

42. τονίζει, ειδικότερα, την ανάγκη αύξησης των αποκλειστικών περιοχών που προορίζονται για μικρής κλίμακας παράκτια αλιεία χαμηλού αντικτύπου εντός της ζώνης των 12 ναυτικών μιλίων και υποστηρίζονται από καθεστώτα συνδιαχείρισης·

43. τονίζει την ανάγκη ενίσχυσης της έρευνας για τη χαρτογράφηση και τη μοντελοποίηση των αλιευτικών περιοχών και των αλιευτικών πόρων· θεωρεί ότι η οριοθέτηση των ζωνών προτεραιότητας για την αλιεία και ο σχεδιασμός των αλιευτικών δραστηριοτήτων πρέπει να υιοθετήσουν μια δυναμική προσέγγιση προκειμένου να προσαρμοστούν στα φαινόμενα της αλλαγής και της μετανάστευσης των ιχθυαποθεμάτων που επηρεάζουν τις ιστορικές περιοχές κατανομής·

44. καλεί την Επιτροπή να προτείνει έναν μηχανισμό αντισταθμιστικών μέτρων ή ασφαλιστικών συστημάτων για τον αλιευτικό τομέα, όταν οι δραστηριότητές του εκτοπίζονται από εναλλακτικές χρήσεις της θάλασσας, συμπεριλαμβανομένων μέτρων οικονομικής αποζημίωσης, και να δώσει προτεραιότητα σε νέες συμβατές χρήσεις και στη στήριξη του ανασχεδιασμού των αλιευτικών διαδρομών ή των τεχνολογικών επενδύσεων·

45. επισημαίνει τις πιθανές αρνητικές συνέπειες των εκτεταμένων περιορισμών στις θαλάσσιες δραστηριότητες, όπως η αλιεία, για τις παράκτιες κοινότητες, ιδίως στις νησιωτικές και εξόχως απόκεντρες περιοχές· ζητεί η εκπόνηση, η εφαρμογή και η επανεξέταση των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων να συνοδεύονται σε όλες τις περιπτώσεις από εκτιμήσεις κοινωνικών και εδαφικών επιπτώσεων, με ιδιαίτερη έμφαση στην απασχόληση, τις συνθήκες εργασίας, την ασφάλεια των αλιέων και τη βιωσιμότητα των παράκτιων κοινοτήτων, καθώς και να αξιολογείται η βιολογική και κοινωνικοοικονομική αποτελεσματικότητα των αλιευτικών περιορισμών και μέτρων·

46. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αναγνωρίσουν την αλιεία ως στρατηγικό χρήστη προτεραιότητας του θαλάσσιου χώρου, ο οποίος είναι απαραίτητος για την επισιτιστική κυριαρχία και την επισιτιστική ασφάλεια της ΕΕ, την παράκτια απασχόληση και τη στρατηγική αυτονομία, και να αποτυπώσουν ρητά το καθεστώς αυτό στα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και στην επικείμενη αναθεώρηση της οδηγίας για τον ΘΧΣ·

47. ζητεί, στο πλαίσιο αυτό, μια διαφοροποιημένη προσέγγιση στη διαχείριση της αλιείας μικρής κλίμακας, η οποία θα περιλαμβάνει προτιμησιακή πρόσβαση εντός της ζώνης των 12 ναυτικών μιλίων για την αλιεία μικρής κλίμακας, τις δραστηριότητες χαμηλού αντικτύπου και τα έργα διατήρησης·

48. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να ενσωματώσουν περαιτέρω την υδατοκαλλιέργεια και την οστρακοκαλλιέργεια, καθώς και την πεζή αλιεία, συμπεριλαμβανομένης της συλλογής οστρακοειδών, στον ΘΧΣ και να αναγνωρίσουν τις υπηρεσίες οικοσυστήματος που παρέχει η υδατοκαλλιέργεια χαμηλού τροφικού επιπέδου και χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών· καλεί την Επιτροπή να εξετάσει περαιτέρω δράσεις, όπως η ανάπτυξη μιας πιθανής κοινής πολιτικής υδατοκαλλιέργειας ως εργαλείου για τη διευκόλυνση αυτής της ενσωμάτωσης· ζητεί να οριστούν στον ΘΧΣ ειδικοί θαλάσσιοι χώροι για ζώνες ανάπτυξης βιώσιμης υδατοκαλλιέργειας, όπως για υδατοκαλλιέργεια χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και χαμηλού τροφικού επιπέδου· ζητεί να διευκολυνθούν οι διαδικασίες αδειοδότησης και να μειωθούν οι κανονιστικοί φραγμοί στην ανάπτυξη αυτών των δραστηριοτήτων· τονίζει ότι οι διαδικασίες αδειοδότησης πρέπει να επιταχυνθούν και να υποστηρίζονται από σαφείς περιβαλλοντικές απαιτήσεις με σκοπό τη μεγιστοποίηση των κοινωνικοοικονομικών οφελών· ζητεί την παροχή κινήτρων για την τόνωση της βιώσιμης ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας, ιδίως της υδατοκαλλιέργειας χαμηλού τροφικού επιπέδου, συμπεριλαμβανομένης της διαφοροποίησης σε είδη που δεν προορίζονται για ζωοτροφές, όπως η καλλιέργεια φυκιών·

49. τονίζει την ανάγκη για διαφανή, πολυμερή διακυβέρνηση στον ΘΧΣ· καλεί τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν την έγκαιρη, συστηματική,

ουσιαστική και συνεχή συμμετοχή των σχετικών ενδιαφερόμενων μερών, συμπεριλαμβανομένων των γνωμοδοτικών συμβουλίων και των αλιέων, των υδατοκαλλιεργητών και των οστρακοκαλλιεργητών σε όλα τα στάδια του σχεδιασμού, των διαδικασιών, της εφαρμογής, των τελικών αποτελεσμάτων και της αναθεώρησης του ΘΧΣ, και να συμπεριλάβουν διαφανή ανατροφοδότηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιείται η συμβολή των ενδιαφερόμενων μερών στη λήψη αποφάσεων· ζητεί δίκαιη μεταχείριση όλων των ενδιαφερόμενων μερών και των παράκτιων και νησιωτικών κοινοτήτων, ανεξάρτητα από τα οικονομικά, διοικητικά ή οργανωτικά τους μέσα, μέσω διαφανών μορφών διαβούλευσης·

50. πιστεύει ότι η συνδιαχείριση θα πρέπει να αποτελεί το μοντέλο διακυβέρνησης και λήψης αποφάσεων στον ΘΧΣ· τονίζει τα οφέλη αυτού του μοντέλου, το οποίο επιτρέπει την άμεση συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών, την καλύτερη διαχείριση των αλιευτικών πόρων, την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και μια προσέγγιση προσαρμοσμένη στην τοπική πραγματικότητα, ιδίως όταν βασίζεται σε υφιστάμενες και δοκιμασμένες δομές και στην πρακτική γνώση των τοπικών αλιευτικών κοινοτήτων και άλλων δομών, όπως οι ΠΟΔΑ· τονίζει ότι η συνδιαχείριση μπορεί επίσης να συμβάλει στην προώθηση της ανανέωσης των γενεών στον τομέα και στην ενίσχυση της οικονομικής ανθεκτικότητας των παραδοσιακών και παράκτιων στόλων·

51. τονίζει τα οφέλη των δομών από τη βάση προς την κορυφή για την υλοποίηση του τοπικού ΘΧΣ, όπως οι ομάδες τοπικής ανάπτυξης και τοπικής δράσης με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές, οι οργανώσεις αλιέων και συλλεκτών, οι οργανώσεις γυναικών στον τομέα της αλιείας και άλλες οργανώσεις σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο·

52. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να στηρίξουν την ανάπτυξη ικανοτήτων των ενδιαφερόμενων μερών και, ειδικότερα, των αλιέων μικρής κλίμακας, συμπεριλαμβανομένων των πεζών αλιέων, όπως οι συλλέκτες οστρακοειδών, και των οργανώσεών τους, καθώς και των παράκτιων και νησιωτικών κοινοτήτων, μεταξύ άλλων στις εξόχως απόκεντρες περιοχές, ώστε να είναι καλύτερα εξοπλισμένες για να συμμετέχουν ενεργά και αποτελεσματικά σε δημόσιες διαβουλεύσεις και διαδικασίες λήψης αποφάσεων σχετικά με τον ΘΧΣ· τονίζει τη σημασία, εν προκειμένω, της στήριξης της ανανέωσης των γενεών και καλεί τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι οι αποφάσεις που αφορούν τον χωροταξικό σχεδιασμό δεν δημιουργούν πρόσθετα εμπόδια για τους νέους που εισέρχονται στην αλιεία·

53. τονίζει ότι ο καθορισμός περιοχών που προορίζονται για υπεράκτιες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ή για την προστασία των θαλάσσιων οικοσυστημάτων πρέπει να λαμβάνει υπόψη τον αντίκτυπο στην αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια, μεταξύ άλλων στα ιστορικά και παραδοσιακά αλιευτικά πεδία· επιμένει ότι πρέπει να διενεργούνται

συστηματικά αξιολογήσεις περιβαλλοντικών και κοινωνικοοικονομικών επιπτώσεων πριν από την οριοθέτηση ζωνών και να διασφαλίζεται ότι οι θιγόμενοι επαγγελματίες, ιδίως οι αλιείς στην περίπτωση έργων υπεράκτιων αιολικών πάρκων, θα ενημερώνονται εκ των προτέρων και θα εξασφαλίζεται υποχρεωτικά η συμμετοχή τους σε διαβουλεύσεις πριν από τη λήψη αποφάσεων· ζητεί, στο πλαίσιο αυτό, να αξιολογηθούν οι επιπτώσεις στην κατάσταση των αλιευτικών πόρων και να ποσοτικοποιηθούν οι βασικές κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις που έχουν τα υπεράκτια αιολικά πάρκα στην αλιεία·

54. τονίζει ότι τα μέτρα για την προστασία των θαλάσσιων οικοσυστημάτων πρέπει να βασίζονται σε έγκυρες επιστημονικές και κοινωνικοοικονομικές αξιολογήσεις και να προσαρμόζονται στις ανάγκες προστασίας σε κάθε περιοχή· τονίζει ότι η θέσπιση και η διαχείριση διαφορετικών κατηγοριών προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών, όπου είναι συμβατές με τους στόχους διατήρησης, και οι βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, θα πρέπει να επιτρέπουν τη συνύπαρξη με βιώσιμες αλιευτικές δραστηριότητες, μεταξύ άλλων μέσω κατάλληλων, διαφοροποιημένων μέτρων διαχείρισης και αποφεύγοντας τον αυτόματο αποκλεισμό· επισημαίνει επίσης τις δυνατότητες «άλλων αποτελεσματικών μέτρων διατήρησης βάσει περιοχής»·

55. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αξιολογούν συστηματικά και επιστημονικά τις δυνατότητες κοινής χρήσης των θαλάσσιων ζωνών, συμπεριλαμβανομένων των θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών ή της υπεράκτιας ανανεώσιμης ενέργειας, και να αποφεύγουν να αντιμετωπίζουν τις διάφορες θαλάσσιες ζώνες ως αμοιβαία αποκλειόμενες· τονίζει ότι η ενεργός συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων μερών και ιδίως των αλιέων στον σχεδιασμό, τη διαχείριση και την αξιολόγηση των θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών συμβάλλει σε μεγαλύτερη περιβαλλοντική αποτελεσματικότητα, μεγαλύτερη αποδοχή των μέτρων διατήρησης και καλύτερη ενσωμάτωση των εν λόγω περιοχών στον ΘΧΣ· τονίζει ότι η κλιματική αλλαγή και η μετατόπιση της κατανομής των ιχθυαποθεμάτων πρέπει να ληφθούν πληρέστερα υπόψη, προκειμένου να διασφαλιστεί μια ευέλικτη προσέγγιση της διαίρεσης σε ζώνες που θα αντικατοπτρίζει τον δυναμικό χαρακτήρα της αλιείας·

56. καλεί την Επιτροπή να στηρίξει μια πιο διασυνοριακή και βασισμένη στη θαλάσσια λεκάνη προσέγγιση του ΘΧΣ μέσω της προώθησης υφιστάμενων πρωτοβουλιών, όπως η πρωτοβουλία για τη λεκάνη της ευρύτερης Βόρειας Θάλασσας· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη, από κοινού με τα παράκτια γειτονικά κράτη, να συμμετάσχουν σε περιφερειακές πλατφόρμες κοινής διαχείρισης, με βάση το παράδειγμα της Επιτροπής Προστασίας του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος της Βαλτικής (γνωστής και ως Επιτροπής του Ελσίνκι ή HELCOM), με στόχο επίσης τον προσδιορισμό κοινών διαδρόμων για τις αλιευτικές δραστηριότητες·

57. καλεί τα κράτη μέλη να συμπληρώσουν τα εθνικά σχέδια με σχέδια που να εστιάζουν περισσότερο στις θαλάσσιες λεκάνες και να αναπτύξουν, κατά περίπτωση, μακροπεριφερειακές στρατηγικές σχεδιασμού, συμπεριλαμβανομένων κοινών θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων· παροτρύνει τα κράτη μέλη και τις τρίτες χώρες και, ιδίως, τα γειτονικά παράκτια κράτη, να εμβαθύνουν τη συνεργασία τους στον τομέα του ΘΧΣ, ιδίως για τις λεκάνες που συνορεύουν με το Ηνωμένο Βασίλειο, τις λεκάνες της Μεσογείου ή της Βαλτικής Θάλασσας· υποστηρίζει μια ισχυρότερη προσέγγιση για τον ΘΧΣ όσον αφορά τις θαλάσσιες λεκάνες, διασφαλίζοντας ότι η αλιεία είναι πλήρως ενσωματωμένη στα διασυνοριακά πλαίσια σχεδιασμού και δεν επιβαρύνεται από κατακερματισμένες εθνικές αποφάσεις·

58. ζητεί να ενισχυθεί η συνεργασία για τον ΘΧΣ μεταξύ της ΕΕ, των κρατών μελών και τρίτων χωρών· τονίζει την ανάγκη καλύτερου συντονισμού μεταξύ των παράκτιων κρατών στη Μάγχη· επισημαίνει ειδικότερα την περίπτωση των περιοχών της Μάγχης, όπου η συνεργασία με το Ηνωμένο Βασίλειο και τις Νήσους της Μάγχης πρέπει να βελτιωθεί, ιδίως όσον αφορά τον χαρακτηρισμό των προστατευόμενων θαλάσσιων ζωνών· πιστεύει ότι η συνεργασία στο πλαίσιο αυτό πρέπει να περιλαμβάνει υποχρεωτικές και διαφανείς διαδικασίες διαβούλευσης με τα ενδιαφερόμενα μέρη· καλεί την ΕΕ, το Ηνωμένο Βασίλειο και άλλα σχετικά ενδιαφερόμενα μέρη να θεσπίσουν περιφερειακό σχέδιο διαχείρισης για τη Μάγχη και τη Βόρεια Θάλασσα, προκειμένου να διασφαλιστεί η βιώσιμη εκμετάλλευση των πόρων και η πολυετής διαχείριση της αλιείας·

59. τονίζει ότι μια τέτοια συνεργασία με τρίτες χώρες θα πρέπει να διασφαλίζει ισότιμους όρους ανταγωνισμού και να αποφεύγει τις επιπτώσεις μετατόπισης της αλιευτικής προσπάθειας που βλάπτουν τους στόλους και τις αλιευτικές κοινότητες της ΕΕ· καλεί, ως εκ τούτου, την Επιτροπή να αναπτύξει μια διαρθρωμένη προσέγγιση όσον αφορά τον διάλογο και τη συνεργασία με τα παράκτια γειτονικά κράτη, προκειμένου να προωθηθούν συγκρίσιμα περιβαλλοντικά, διαχειριστικά και κοινωνικά πρότυπα, και να είναι έτοιμη να λάβει τυχόν απαραίτητα μέτρα για την προστασία των συμφερόντων της ΕΕ·

60. ζητεί να ενσωματωθούν στον ΘΧΣ μέτρα μετριασμού της κλιματικής αλλαγής και μέτρα προσαρμογής και άλλα σχετικά περιβαλλοντικά μέτρα, προκειμένου να αντιμετωπιστούν ζητήματα που επηρεάζουν την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια, όπως η διάβρωση των ακτών, η αύξηση της θερμοκρασίας των υδάτων, τα χωροκατακτητικά είδη, η οξίνιση των ωκεανών, η ρύπανση που προέρχεται τόσο από χερσαίες όσο και από θαλάσσιες πηγές, καθώς και οι σωρευτικές επιπτώσεις· τονίζει ότι οι λύσεις αυτές πρέπει να είναι αναλογικές, προσαρμοσμένες στις τοπικές συνθήκες και να αξιολογούνται εκ των προτέρων όσον αφορά τη σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας,

αποφεύγοντας ενιαίες προσεγγίσεις που δεν λαμβάνουν υπόψη την πραγματικότητα κάθε θαλάσσιας λεκάνης· υπογραμμίζει ότι οι αλιείς μπορούν να διαδραματίσουν καίριο ρόλο στις προσπάθειες παρακολούθησης, έγκαιρου εντοπισμού και διατήρησης, υπό την προϋπόθεση ότι συμμετέχουν, εκπαιδεύονται και υποστηρίζονται κατάλληλα·

61. τονίζει τις επιπτώσεις της διάβρωσης των ακτών και της υποχώρησης της ακτογραμμής στις ακτές, ιδίως σε περιοχές όπου έχουν καθιερωθεί και αναπτυχθεί δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας· ζητεί, στο πλαίσιο αυτό, την κατάρτιση ενός σχεδίου της ΕΕ για την ανθεκτικότητα των ακτών, το οποίο θα περιλαμβάνει την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, τον μετριασμό των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή σε αυτήν, τις αλληλεπιδράσεις ξηράς - θάλασσας, τη θαλάσσια και χερσαία ρύπανση, τα μέτρα προσαρμογής των ακτών καθώς και τη στοχευμένη στήριξη της υδατοκαλλιέργειας· πιστεύει ότι τα κράτη μέλη διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στο πλαίσιο αυτό και ότι οι εν λόγω επιπτώσεις πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια των κρατών μελών·

62. εκφράζει τη βαθιά του ανησυχία για τη μεταρρύθμιση που προτείνει η Επιτροπή όσον αφορά τα διάφορα διαρθρωτικά ταμεία και το νέο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο, η οποία θα μειώσει σημαντικά τους πόρους που διατίθενται για την αλιεία και, ως εκ τούτου, θα θέσει σε κίνδυνο την καλύτερη εφαρμογή της οδηγίας για τον ΘΧΣ·

63. τονίζει ότι πρέπει να διατεθούν σημαντικοί πόροι για τη συλλογή δεδομένων και την επιστημονική έρευνα, καθώς και για την ενίσχυση της ανταλλαγής δεδομένων και του συντονισμού μεταξύ των κρατών μελών· πιστεύει ότι η μεγαλύτερη τυποποίηση και εναρμόνιση των δεδομένων και των μεθοδολογιών θα συμβάλει στη διασφάλιση της θέσης της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας στον ΘΧΣ· τονίζει, εν προκειμένω, την ανάγκη ανάπτυξης και επικαιροποίησης των επιστημονικών δεδομένων σχετικά με τον αντίκτυπο της κλιματικής αλλαγής στους θαλάσσιους υδρόβιους πόρους, ιδίως όσον αφορά τις αλλαγές στη γεωγραφική κατανομή των ιχθυαποθεμάτων, τις περιοχές αναπαραγωγής ή τη μετατόπιση των ιχθυαποθεμάτων·

64. ζητεί βελτιωμένη και εναρμονισμένη συλλογή δεδομένων και συστηματική χαρτογράφηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων ως προϋπόθεση για έναν δίκαιο και τεκμηριωμένο ΘΧΣ· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να χρησιμοποιήσουν τα βέλτιστα διαθέσιμα και επικαιροποιημένα δεδομένα και πληροφορίες·

65. θεωρεί ότι η μελλοντική ευρωπαϊκή πρωτοβουλία για την παρατήρηση των ωκεανών θα πρέπει να ενισχύσει και να εναρμονίσει τη συλλογή θαλάσσιων δεδομένων, συμβάλλοντας έτσι στη βελτίωση του ΘΧΣ· ζητεί επίσης να αξιοποιηθεί το δυναμικό της

ευρωπαϊκής πλατφόρμας Digital Twin Ocean για την καλύτερη κατανόηση και πρόβλεψη των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στην κατάσταση των θαλασσών και των θαλάσσιων πόρων, καθώς και για την ανάπτυξη κατάλληλων στρατηγικών θαλάσσιου σχεδιασμού·

66. τονίζει την ανάγκη διασύνδεσης του ΘΧΣ με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας, Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας και το πρόγραμμα «Ορίζων Ευρώπη», μεταξύ άλλων στο πλαίσιο του μελλοντικού πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου, προκειμένου να προωθηθούν η έρευνα και η καινοτομία, μεταξύ άλλων σε τομείς που προορίζονται ειδικά για βιώσιμες και καινοτόμες χρήσεις· πιστεύει ότι η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν τη χρήση ψηφιακών τεχνολογιών, όπως τα ευρωπαϊκά εργαλεία τεχνητής νοημοσύνης, για τη στήριξη του ΘΧΣ·

67. καλεί την Επιτροπή να παρακολουθεί στενά την εφαρμογή της οδηγίας για τον ΘΧΣ· θεωρεί ότι η επόμενη έκθεση αξιολόγησης της οδηγίας για τον ΘΧΣ θα πρέπει να επικεντρωθεί στις χωρικές επιπτώσεις στην αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια, στη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών και στη διασυνοριακή συνεργασία, και να παράσχει συστάσεις σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η οδηγία για τον ΘΧΣ θα μπορούσε να αποφέρει καλύτερα αποτελέσματα όσον αφορά την περιβαλλοντική, κοινωνική και οικονομική βιωσιμότητα· θεωρεί ότι ΘΧΣ θα πρέπει να αξιολογείται από την άποψη της χωρικής δικαιοσύνης, η οποία νοείται ως η δίκαιη κατανομή των οφελών και των περιορισμών μεταξύ ενδιαφερόμενων μερών, περιοχών και γενεών, και όχι μόνο από την άποψη της οικονομικής ή διοικητικής αποτελεσματικότητάς του·

68. καλεί την Επιτροπή να εδραιώσει την Ευρωπαϊκή Πλατφόρμα Θαλάσσιου Χωροταξικού Σχεδιασμού παρέχοντας παραδείγματα έργων ΘΧΣ, εργαλείων χαρτογράφησης και ορθών πρακτικών· παροτρύνει τα κράτη μέλη να κάνουν μεγαλύτερη χρήση αυτής της πλατφόρμας κατά την ανάπτυξη των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων τους, προκειμένου να διευκολυνθεί η λήψη διαφανών πολιτικών αποφάσεων, χωρίς να αποκλείεται η ουσιαστική διαβούλευση για την επίλυση συγκρούσεων χρήσεων και συμφερόντων·

69. υποστηρίζει την αναθεώρηση της οδηγίας για τον ΘΧΣ στο πλαίσιο της «πράξης για τους ωκεανούς» που αναμένεται στα τέλη του 2026· σημειώνει ότι η οδηγία για τον ΘΧΣ αναθεωρείται παράλληλα με την οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική· θεωρεί ότι στο πλαίσιο αυτής της αναθεώρησης θα πρέπει να θεσπιστεί ένα συνεκτικό πλαίσιο για τη βελτίωση του συντονισμού μεταξύ της υφιστάμενης νομοθεσίας και του κανονιστικού πλαισίου, με τον εξορθολογισμό των αλληλεπικαλυπτόμενων κανονισμών, την ευθυγράμμιση των επιδιώξεων, τον εξορθολογισμό των υφιστάμενων στόχων και την θέσπιση ελάχιστων στόχων προς επίτευξη στα θαλάσσια

χωροταξικά σχέδια, τη βελτίωση της συνοχής μεταξύ θαλάσσιου και χερσαίου χωροταξικού σχεδιασμού και τη θέσπιση κοινών εργαλείων διακυβέρνησης· φρονεί ότι η αναθεώρηση αυτή θα πρέπει κυρίως να καταστήσει νομικά δεσμευτικές τις διατάξεις σχετικά με τη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών, ιδίως των αλιέων και των παράκτιων κοινοτήτων, με περισσότερο εναρμονισμένη εφαρμογή από όλα τα κράτη μέλη· πιστεύει ότι η προτεινόμενη πράξη θα πρέπει να δημιουργήσει συνέργεια μεταξύ των διαφόρων ρυθμίσεων και τομέων σε έναν πραγματικά ολιστικό συντονισμό της πολιτικής, χωρίς να επιβάλλει νέες τομεακές υποχρεώσεις· πιστεύει, επιπλέον, ότι πρέπει να θεσπιστούν ελάχιστα πρότυπα για τη διασφάλιση χώρου για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια, προκειμένου να συμβάλουν στη στρατηγική αυτονομία της επισιτιστικής κυριαρχίας και στη βιωσιμότητα και την ανταγωνιστικότητα της γαλάζιας οικονομίας·

70. θεωρεί ότι η αναθεώρηση της οδηγίας για τον ΘΧΣ θα πρέπει επίσης να ενισχύσει τη διασυνοριακή προσέγγιση πολλαπλών χρήσεων για τον μετριασμό των σωρευτικών επιπτώσεων και για τη βελτίωση της συμμετοχής των ενδιαφερόμενων μερών· θεωρεί επίσης σημαντικό να χρησιμοποιηθεί η αναθεώρηση για τη μείωση του κατακερματισμού και της αβεβαιότητας για τον αλιευτικό στόλο της ΕΕ·

71. θεωρεί ότι η πράξη για τους ωκεανούς θα πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα εδάφη της ΕΕ και να λαμβάνει υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους, ιδίως στην περίπτωση των εξόχως απόκεντρων περιοχών και των νησιωτικών περιοχών· τονίζει τη σημασία της συμμετοχής της Επιτροπής Αλιείας του Κοινοβουλίου στην εκπόνηση της επικείμενης πρότασης, ιδίως σε σχέση με την επισιτιστική κυριαρχία, τον στρατηγικό ρόλο της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας και την αποτελεσματική εφαρμογή της κοινής αλιευτικής πολιτικής·

72. θεωρεί ότι η επικείμενη επανεξέταση της οδηγίας για τον ΘΧΣ θα πρέπει να συνδέεται στενά με την εφαρμογή του συμφώνου για τους ωκεανούς, με τη διάθεση επαρκών χρηματοδοτικών πόρων, ιδίως στο πλαίσιο του επόμενου πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου, καθώς και με συγκεκριμένες δράσεις, προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική εφαρμογή της και να αποφευχθούν αρνητικές επιπτώσεις για τα κράτη μέλη και τους ενδιαφερόμενους φορείς· τονίζει ότι οι πόροι αυτοί πρέπει να είναι επαρκείς, προβλέψιμοι και εύκολα προσβάσιμοι και ότι η χρήση τους πρέπει να δίνει προτεραιότητα σε μέτρα με απτό αντίκτυπο·

73. καλεί την Επιτροπή να ενσωματώσει πλήρως τον ΘΧΣ στην ανάπτυξη του οράματός της για το 2040 σχετικά με την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια και να συνδέσει τις πρωτοβουλίες αυτές με το αποτέλεσμα της αξιολόγησης της κοινής αλιευτικής πολιτικής·

°

° °

74. αναθέτει στην Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, καθώς και στις κυβερνήσεις και στα κοινοβούλια των κρατών μελών.